

STUDIUL 7

ÎMBLÂNZIREA LIMBII

Dragi prieteni, în acest studiu vom vedea una dintre problemele care, precum o insectă, distruge câteodată, viața bisericii. Mă refer la folosirea greșită a limbii. De fapt, problema nu este limba, ci cuvintele, dar nici cuvintele, ci inima și până la urmă nici inima. Haideți să lăsăm limba, cuvintele și inima în pace, pentru că vinovată este mintea, pentru că acolo iau naștere sentimentele, acolo sunt programate cuvintele și de acolo se emit ordinele pentru ca limba să acționeze.

Credința autentică, credința vie transformă mintea păcătosului, iar păcătosul transformat este un creștin care folosește cuvintele cu înțelepciune. Într-o minte transformată nu este loc pentru minciună, bârfă, clevetire; aceste lucruri nu au loc într-o minte transformată.

Iacov capitolul 3, versetul 1 spune:

„Frații mei, să nu fiți mulți învățători, căci știți că vom primi o judecată mai aspră.”

Iacov își începe epistola vorbind despre responsabilitatea liderilor. Citind cuvintele apostolului avem impresia că în Biserica primară erau mulți membri captivați de dorința de a fi lideri; toți își doreau să fie învățători, să apară în față învățând poporul. Trebuie să înțelegem foarte bine acest aspect. Să nu credeți că un bun creștin nu ar trebui să aibă dorința de a-I sluji lui Dumnezeu într-un post de conducere; nu, nicidecum. Isus, în Matei 20, 27 a spus că oricare va vrea să fie cel dintâi, să fie robul fraților săi. Dacă Isus ar fi spus *„niciunul dintre voi nu trebuie să-și dorească să fie primul”*, atunci dorința de a fi lider ar fi fost considerată păcat. Dar Isus a spus *„oricare va vrea să fie cel dintâi”*, lucru care denotă faptul că El nu a vrut să scoată din inimă dorința de a fi cel dintâi. El a venit să ne arate drumul pentru a fi cel dintâi, iar acel drum este drumul slujirii. Vrei să fii primul pentru a sluji? Atunci Dumnezeu să te binecuvânteze. Sau vrei să fii primul pentru a sluji intereselor tale? În cazul acesta, există o problemă gravă.

Dar cum știi dacă dorești să fii primul pentru a le sluji altora sau pentru a-ți sluji ție? Foarte simplu: dacă nu te aleg sau nu te realeg pentru o anumită slujbă de conducere și te simți rău, întrebarea este: cui vrei să-i slujești? Răspunsul îți aparține. Dar haideți să vedem ce zice Iacov; el spune că învățătorii vor trebui să dea socoteală de modul în care au folosit cuvintele, pentru a încuraja sau pentru a descuraja. Cum au folosit cuvintele? Pentru a construi sau pentru a distruge? Dragi prieteni, nimeni nu va rămâne nepedepsit; toți suntem răspunzători în funcție de gradul de influență pe care ni l-a dat Dumnezeu, mai ales în cazul în care, datorită funcției pe care ne-o încredințează biserica, trebuie să urcăm la amvon pentru a predica sau pentru a învăța.

Cuvintele tale sunt într-adevăr cuvintele lui Dumnezeu? Sau ai curajul să folosești amvonul pentru a-ți prezenta propriile convingeri care nu sunt în conformitate cu autoritatea divină? Acest lucru este de asemenea, un avertisment pentru părinți, pentru că va trebui să dăm socoteală de privilegiul de a fi învățători, părinți, lideri, care folosim cuvintele fie pentru a construi, fie pentru a distruge. Dar, nu doar învățătorii, liderii sau părinții sunt ispitiți.

În a doua parte a studiului, Iacov, în capitolul 3, versetul 2 spune:

„Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit și poate să-și țină în frâu tot trupul.”

Toți înseamnă toți. Nimeni nu face excepție de la păcatul limbii, într-un grad mai mare sau mai mic. Cuvintele au o putere inimaginabilă. La vârsta de 13 ani am participat la un concurs de oratorie. Nu știu de ce m-am înscris, dar când a sosit momentul de a intra în sala de concurs, am simțit că paralizez. Eram pe punctul de a pleca când un profesor a venit lângă mine, m-a luat de umăr și mi-a zis: „Vino!” Doar un cuvânt, nimic mai mult, dar acest cuvânt a fost decisiv în viața mea, pentru că din acel moment m-am lăsat condus de Duhul Sfânt.

Cuvintele pot urca pe cineva până la cer sau îl pot coborî până în adâncimea iadului, mai ales atunci când cuvintele sunt adresate copiilor sau adolescenților. Expresii precum „îmi crezi numai probleme” sau „nu ești bun de nimic” sau „numai tu puteai să faci așa ceva” sunt expresii care lasă cicatrice adânci în viața celui care le aude. Probabil cel care le spune nu este conștient pe deplin de puterea cuvintelor sale, dar realitatea este dură și doar timpul ne poate demonstra cât este de tristă și dramatică aceasta.

Iacov spune „toți” într-o măsură mai mică sau mai mare, dar „toți”. Și încă ceva; apostolul spune că acelaia care este capabil să-și țină limba în frâu îi va fi mai ușor să-și țină și restul trupului în frâu, probabil pentru că acele cuvinte rostite sau nerostite au puterea de a ne influența acțiunile. Suntem ceea ce gândim și spunem ceea ce gândim. Dacă vorbele noastre sunt întotdeauna frivole, goale sau cu dublu sens, în mod sigur, gândurile noastre sunt de același gen, deoarece mintea este sursa de la care se alimentează cuvintele.

În a treia parte a acestui studiu este vorba despre importanța lucrurilor mici, în mod special în ceea ce privește cuvintele. Versetele de la 3 la 5 spun următoarele:

„De pildă, dacă punem cailor frâul în gură, ca să ne asculte, le cârmuim tot trupul. Iată, și corăbiile, cât de mari sunt, și, măcar că sunt mânate de vânturi iuți, totuși sunt cârmuite de o cârmă foarte mică, după gustul cârmaciului. Tot așa și limba este un mic mădular, și se făleşte cu lucruri mari. Iată, un foc mic ce pădure mare aprinde!”

Aici observăm 3 ilustrații: frâul cailor, cârma corăbiilor și focul mic. Cum este posibil ca un frâu atât de mic să stăpânească un cal? Aici stă puterea lucrurilor mici. Cum poate o cârmă atât de mică să cârmuiască un vapor transatlantic? Din nou este vorba de puterea lucrurilor mici. Și cum ar putea un foc mic să aprindă o pădure mare? Încă o dată, prin puterea lucrurilor mici. Deci, să nu crezi niciodată că un simplu cuvânt, cât ar fi de mic, nu poate avea consecințe mari.

Deșertul oamenilor învinși, al celor nefericiți este plin de cuvinte nepotrivite, rostite într-un moment neprielnic. Există persoane care se mândresc cu sinceritatea lor, cu faptul că spun ceea ce gândesc, dar în drumul lor provoacă răni deschise de care nici măcar nu-și dau seama. Fie ca Dumnezeu să facă o minune în viața noastră, pentru a ști când trebuie să vorbim și când trebuie să tăcem, pentru că Isus a spus: *„Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din acești micuți, care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară și să fie înecat în adâncul mării”*.

Am ajuns la ultima parte a studiului. Iacov este dur în ceea ce privește folosirea greșită a vorbirii, iar în versetul 6 spune următoarele:

„Limba este și ea un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este aceea dintre măduarele noastre care întinează tot trupul și aprinde roata vieții, când este aprinsă de focul gheenei.”

Dragi prieteni, în spatele cuvintelor nepotrivite se află diavolul. De aceea, Iacov spune că *„aprinde roata vieții, când este aprinsă de focul gheenei”*. Îți poți imagina cum ar arăta un cartier întreg după un incendiu? Cam așa arată viețile celor care folosesc greșit cuvintele și toate acestea sunt provocate de dușmanul lui Dumnezeu. În cer, Lucifer a inițiat o campanie de defăimare folosind cuvintele. Cuvintele pierzaniei, folosite în mod subtil, au semănat îndoiala în mintea îngerilor și acest lucru a provocat un incendiu spiritual, care a atras după sine a treia parte dintre îngeri și a adus durerea și moartea în lumea noastră. Prin urmare, Lucifer cunoaște foarte bine puterea cuvintelor și atunci când vrea să distrugă un cămin, o relație sau viața bisericii, controlează mintea oamenilor pentru ca aceștia să folosească cuvintele într-un mod nepotrivit. Singurul loc sigur este în Hristos. Cine are control asupra minții mele? Aici se află secretul. Nu este suficient să te afli în biserică, ci să te afli în Hristos, deoarece persoana care se află doar în biserică, dar nu și în Hristos, va folosi masca milei pentru a rosti cuvinte aspre.

Într-o ocazie, un pastor mi-a povestit cazul unei surori care vorbea tot timpul rău despre alții, creând foarte multe probleme în biserică. Pastorul nu știa ce să mai facă până când într-o zi s-a hotărât să o roage pe sora respectivă să pregătească predica pentru Sabat. După propria-i părere, sora era un exemplu de viață creștină în toate aspectele: în ceea ce privește îmbrăcămintea, alimentația, muzica etc. În momentul programării, pastorul a înscris-o pe acea soră pe lista vorbitorilor și i-a dat ca temă folosirea limbii. În Sabatul în care trebuia să predice, a urcat la amvon și a spus: *„Fraților, pastorul mi-a cerut să vorbesc despre folosirea limbii. Nu știu de a făcut acest lucru, dar eu, înainte de a începe predica pe care am pregătit-o, vreau să vă spun că m-am hotărât să-mi așez limba pe altarul sacrificiului”*. Un copil care se afla în sală, s-a ridicat și a spus cu voce tare: *„Sora, dar unde vom găsi un altar atât de mare încât să încapă limba dumneavoastră?”*

Aici este problema. Mulți oameni din biserică, sub masca milei, folosesc cuvinte aspre pentru a ataca, pentru a răni sau pentru a distruge, crezând că îi fac un bine lui Dumnezeu.

La încheierea acestui studiu, să vedem ce spun versetele de la 9 la 11:

„Cu ea binecuvântăm pe Domnul și Tatăl nostru, și tot cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu. Din aceeași gură iese și binecuvântarea și blestemul! Nu trebuie să fie așa, frații mei! Oare din aceeași vână a izvorului țâșnește și apă dulce și apă amară?”

Bineînțeles, situația Bisericii din timpurile acelea nu este diferită de cea de astăzi. Creștinii care nu au trecut niciodată prin experiența transformării, persoanele care cunosc doar aspectul intelectual al credinței, dar în viața cărora nu se observă lucrările acesteia, sunt persoane care folosesc gura pentru a-L lăuda pe Dumnezeu și cu aceeași gură rostesc cuvinte pe care Dumnezeu nu le-ar aproba niciodată.

Efesenii 4, 29 spune:

„Niciun cuvânt stricat să nu vă iasă din gură.”

Cu alte cuvinte, nu trebuie să îngădui să iasă nici un cuvânt obscen din gura ta. Poveștile murdare, glumele ambigue pe care le putem auzi la tot pasul trebuie evitate de creștinii ca și cum ar fi ciumă. Dar toate aceste lucruri vor deveni realitate atunci când creștinul Îl va fi cunoscut în mod personal pe Isus. Pe acest lucru pune Iacov accentul. El parcă ar vrea să spună: *„Fraților, haideți să lăsăm teoria deoparte și să încetăm să credem că religia creștină ține doar de emoții. Haideți să lăsăm credința să dea roade în noi, iar cei care nu Îl cunosc pe Isus să vadă aceste roade în viața noastră și să Îi dea slavă lui Dumnezeu. Nu este posibil ca din aceeași inimă care Îl laudă pe Dumnezeu, din aceeași gură, să iasă cuvinte frumoase care Îl laudă pe Dumnezeu și cuvinte urâte, pentru a-i ataca pe cei din jur.”*

Dragii mei, faptele bune nu ne mântuiesc, dar Îi dau slavă lui Dumnezeu, pentru că ele demonstrează că El este atotputernic și poate schimba viața celui mai rău păcătos, celei mai rele ființe omenești, pe care o poate transforma într-un prinț în regatul Lui.

Dumnezeu să te binecuvânteze din plin!

Traducere de Astrid Daulia T. Dinescu